

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 maja 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 maja 2018 roku odmówił G. R. (1) wypłaty świadczenia niezrealizowanego po zmarłym mężu K. R. (1). W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że ze względu na fakt, iż przedłożony akt zgonu ze wskazaną wyłącznie datą znalezienia zwłok nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej, lecz jedynie fakt zgonu i datę znalezienia zwłok, organ rentowy nie może samodzielnie dokonać ustalenia daty śmierci, a tym samym określić okresu, za jaki świadczenie winno zostać wypłacone.

/decyzja z dnia 23 maja 2018 roku k. 79 plik III akt ZUS/

W dniu 13 czerwca 2018 roku G. R. (1) złożyła odwołanie od powyższej decyzji. W uzasadnieniu wskazała, że zgon jej męża nastąpił w dniu znalezienia zwłok.

/odwołanie z dnia 13 czerwca 2018 roku k. 3/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 25 czerwca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 25 czerwca 2018 roku k. 7 -7v/

Na rozprawie w dniu 18 września 2018 roku pełnomocnik wnioskodawczynie poparła odwołanie natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko stron e - protokół z dnia 18 września 2018 roku 00:11:11 - 00:11:41 - płyta CD k. 33/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Mąż wnioskodawczynie K. R. (1) na mocy decyzji z dnia 8 marca 1982 roku był uprawniony do wcześniejszej emerytury od dnia 1 kwietnia 1982 roku tj. od ustania zatrudnienia.

/decyzja z dnia 8 marca 1982 rok k. 21 plik III akt ZUS/

Wnioskodawczynie G. R. (2) była żoną K. R. (2) i wspólnie zamieszkiwali w K. przy ul. (...).

/kserokopia skróconego aktu zgonu z dnia 7 maja 2018 roku k. 76 plik III akt ZUS, wniosek z dnia 18 maja 2018 roku k. 73 - 74v plik III akt ZUS/

W dniu 6 maja 2018 roku została wystawiona karta zgonu, z której wskazano jako datę znalezienia zwłok dzień 6 maja 2018 roku, godzinę znalezienia zwłok 07:20, miejsce znalezienia zwłok w domu w K. Ł..

/karta zgonu z dnia 6 maja 2018 roku k. 5 - 6/

W dniu 7 maja 2018 roku został sporządzony odpis skrócony aktu zgonu, w którym wskazano datę znalezienia zwłok: 6 maja 2018 roku, godzinę znalezienia zwłok 07:20, miejsce znalezienia zwłok K. Ł..

/kserokopia skróconego aktu zgonu z dnia 7 maja 2018 roku k. 76 plik III akt ZUS/

Z kart zlecenia wyjazdu zespołu ratownictwa medycznego wynika, że zespół udał się do K. R. (1) wiek 81 zamieszkałego w K., ul. (...). Lekarz dr S. stwierdził zgon przed przybyciem zespołu i wskazał, że śmierć była nagła, w wywiadzie niewydolność serca, rak stercza, czas stwierdzenia zgonu 7:20. Jednocześnie z karty wynika, że nie stwierdza się udziału osób trzecich.

/karta zlecenia wyjazdu - wszyta koperta k. 21/

Lekarz nocnej pomocy lekarskiej przyjeżdżając na miejsce wezwania stwierdził zgon, natomiast przez pomyłkę w karcie zgonu zakreślił punkt znalezienia zwłok. Zgon nastąpił na pewno w tym dniu, ponieważ gdy przyjechał ciało miało jeszcze temperaturę, nie było stężenia pośmiertnego, nie było również rozkładu. Data i godzina, która została wskazana w karcie można uznać za datę zgonu.

/zeznania świadka K. S. (1) e - protokół z dnia 18 września 2018 roku 00:04:54 - 00:08:14 - płyta CD k. 33/

Pracownicy firmy pogrzebowej w dniu 6 maja 2018 roku w niedzielę przed południem zabrali ciało zmarłego z domu i przewieźli do chłodni.

/zeznania świadka K. S. (2) e - protokół z dnia 18 września 2018 roku 00:08:14 - 00:09:40- płyta CD k. 33, zeznania świadka J. K. e - protokół z dnia 18 września 2018 roku 00:09:40- 00:10:54 -płyta CD k. 33/

W dniu 18 maja 2018 roku G. R. (1), jako jedyna uprawniona wystąpiła z wnioskiem o wypłatę niezrealizowanych świadczeń po zmarłym mężu K. R. (1) – należnej mu emerytury.

/ wniosek z dnia 18 maja 2018 roku k. 73 - 74v plik III akt ZUS /

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy i aktach rentowych, których nie kwestionowała żadna ze stron postępowania oraz w oparciu o osobowe źródło dowodowe – zeznania świadków tj. K. S. (1), K. S. (2) i J. K. korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. S. (1), który wyjaśnił, że przez omyłkę w karcie zgonu zaznaczył znalezienie zwłok nie zaś dane dotyczące zgonu. Zeznania te znajdują potwierdzenie w karcie zlecenia wyjazdu zespołu ratownictwa medycznego, w której świadek wskazał datę i godzinę zgonu nie zaś datę i godzinę znalezienia zwłok. Nadto również objawy opisane przez świadka dr K. S. (1) świadczą o tym, że zgon nastąpił na krótko przed przybyciem zespołu. W tej sytuacji wszystkie te okoliczności przemawiają za tym, że faktyczna data zgonu miała miejsce w dniu 6 maja 2018 roku zaś przyjęta godzina 7.20 była jak najbardziej zbliżoną do rzeczywistego stanu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 136 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2017, poz. 1383) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Hipoteza wskazanej normy ma szeroki zakres, obejmując nią wszystkie przypadki niezrealizowania świadczenia w okresie między wystąpieniem z wnioskiem o emeryturę lub rentę a śmiercią uprawnionego, czyli zarówno te, gdy zgon nastąpił w trakcie postępowania o przyznanie świadczenia, jak i te, gdy dotknął on osobę już mającą ustalone decyzją organu rentowego lub wyrokiem sądowym prawo do emerytury (renty).

Zatem niezrealizowane świadczenie emerytalne lub rentowe w rozumieniu zacytowanego przepisu to takie świadczenie, do którego prawo zostało już ustalone lub co najmniej osoba uprawniona wystąpiła o nie jeszcze za życia, ale nie zostało ono jej wypłacone, niezależnie od przyczyn opóźnienia w wypłacie świadczenia. A contrario świadczenie zrealizowane to takie świadczenie, które dotarło do rąk osoby uprawnionej albo zostało przekazane na konto bankowe wskazane przez uprawnionego. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt III AUa 386/13, LEX nr 1428144).

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia czy G. R. (1) przysługuje prawo do wypłaty emerytury K. R. (1) jako świadczenia niezrealizowanego.

Organ rentowy odmawiając wypłaty świadczenia odwołującej podniósł, że akt zgonu ze wskazaną wyłącznie datą znalezienia zwłok nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej, lecz jedynie fakt zgonu i datę znalezienia zwłok. W przypadku żądania wypłaty świadczeń niezrealizowanych, urzędowe potwierdzenie daty śmierci jest niezbędne dla ustalenia okresu, za który świadczenie może być wypłacone i warunkuje tą wypłatę.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że przepis art.95 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1986 roku - Prawo o aktach stanu cywilnego (tj. Dz.U z 2016 roku, poz. 2064) reguluje kwestię elementów aktu zgonu wskazując, że akt zgonu powinien m.in. zawierać datę, godzinę oraz miejsce zgonu albo jeżeli nie są znane - datę, godzinę oraz miejsce znalezienia zwłok.

Przepis ten wymiennie zatem traktuje datę wpisaną do aktu zgonu – jest nią albo data faktycznego zgonu albo data znalezienia zwłok.

W akcie zgonu, który sporządzony został na podstawie karty zgonu wpisana została data znalezienia zwłok K. R. (1) tj. 6 maja 2018 roku.

Zgodnie zaś z art. 92 ust. 2 powołanej ustawy, akt zgonu sporządza się na podstawie karty zgonu.

Zarówno karta zgonu jak i akt zgonu zawierały datę znalezienia zwłok, a nie datę zgonu K. R. (1). Nie można jednak przyjąć, że ten fakt, uniemożliwia przyznania odwołującej prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a w szczególności z dokumentacji w postaci karty zlecenia wyjazdu wynika, że lekarz zespołu ratownictwa medycznego dr K. S. (1) stwierdził zgon o godzinie 7:20. Następnie w ramach zeznań świadek K. S. (1) wyjaśnił, że przyjeżdżając na miejsce wezwania stwierdził zgon, natomiast przez pomyłkę zakreślił punkt znalezienia zwłok. Wskazał, że zgon nastąpił na pewno w dniu 6 maja 2018 roku, ponieważ ciało miało jeszcze temperaturę, nie było stężenia pośmiertnego, nie było również rozkładu. Podniósł, że datę i godzinę która została wskazana w karcie można uznać za dane dotyczące zgonu.

W okolicznościach niniejszej sprawy niesporne jest, że wnioskodawczyni jest osobą z kręgu uprawnionych do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym w rozumieniu przywołanego wcześniej art. 136 ust 1 oraz wystąpiła z wnioskiem o przyznanie jej prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu w terminie określonym w art. 136 ust. 3 stwierdzić należy, że spełnione zostały przesłanki do przyznania jej prawa do wypłaty emerytury w ramach świadczenia niezrealizowanego.

Mając za uwagę wszystkie przytoczone wyżej okoliczności niniejszej sprawy oraz treść powołanych przepisów, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.